

15. år og frem til det 18. år, men hvis man ikke vil leve længere som følge af en sygdom, så kan man faktisk selv sige som 15-årig, at man ikke ønsker at modtage livsforlængende behandling. Det er sådan en underlig selvmodsigende lovgivning, synes jeg.

Så jeg synes bestemt, at der er behov for at gennemgå lovgivningen, der er behov for at få set efter, om den er fuldstændig i tråd med børnekonventionen. Alt andet lige står tingene altså bedre, når de er lovgivningsmæssigt fæstede, end når de bare står i en konvention, som vi har sat vores underskrift på.

I forhold til det at udnævne en minister til at være børneminister: Det er en god idé. I kommunerne har man for længst erkendt det; der har man simpelt hen børne- og ungeafdelinger, børne- og ungeansvarlige osv. Man har simpelt hen erkendt, at det her er et særligt område, og at det kræver et særligt børneperspektiv. Det mener jeg også at vi sagtens kunne have her i Folketinget.

Der er altså mange ting, som vi kan gøre bedre og som vi skal gøre bedre. Jeg kan i dag bare glæde mig over, at vi da i hvert fald i debatten har rykket os, så der bliver taget højde for nogle af de her ting, og så må jeg så håbe, at tiden modner, så vi kan få givet børn og unge de her rettigheder, som de har så stærkt brug for.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af fattigdom i Danmark.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.12.2008).

Kl. 14:42

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Velfærdsministeren.

Kl. 14:42

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Enhedslistens beslutningsforslag er jo en uændret genfremsættelse af beslutningsforslaget fra sidste folketingssamling. Det handler simpelt hen om at hæve mindstelønnen på arbejdsmarkedet og hæve en række af de sociale ydelser. Langt størstedelen af forslaget handler om ydelser og rettigheder, der ligger på andre områder – først og fremmest beskæftigelsesministerens område og finansministerens område. Da forslaget har været behandlet for ikke så frygtelig længe siden i Folketingssalen, vil jeg indskrænke mig til at knytte nogle kommentarer til det, der vedrører Velfærdsministeriets område, og det drejer sig om folkepension og førtidspension.

Enhedslisten skriver i deres forslag, at der er en ulighed i alderdommen og i pensionssystemet generelt, og det er misvisende. Faktisk er det sådan, at folkepensionister og førtidspensionister generelt er underrepræsenteret i lavindkomstgruppen. Gennem de senere år er der da også gennemført en række forbedringer for f.eks. folkepensionister og førtidspensionister; f.eks. er ældrechecken blevet indført, og den forbedrer de økonomiske vilkår for godt 230.000 folkepensionister. Fra 2009 udgør ældrechecken 10.300 kr. om året, hvilket må siges at være et betydeligt tilskud til den enkelte pensionists økonomi. Førtidspensionister, der modtager almindelig og forhøjet almindelig førtidspension på den gamle ordning, har fået et økonomisk løft ved indførelse af den ekstra tillægsydelse, der reelt ligestiller denne gruppe pensionister økonomisk med modtagere af mellemste førtidspension.

Vi har skabt gode muligheder for at sikre alle en supplerende pensionsopsparing. Opsparingen i ATP gælder stort set alle grupper i det danske samfund – også mennesker uden for arbejdsmarkedet. Der er indført bedre muligheder for, at f.eks. førtidspensionister også kan spare op via den supplerende arbejdsmarkedspension, og endelig er der arbejdsmarkedspensionerne, hvor opsparingen naturligvis afhænger af tilknytningen til arbejdsmarkedet. De offentlige pensionsydelser er målrettede, og det betyder, at også de pensionister, som ikke har haft mulig-

hed for en arbejdsmarkedspension, er garanteret et rimeligt niveau for forsørgelse.

Efter regeringens opfattelse forudsætter finansieringen og den fortsatte udbygning af velfærdssamfundet, at vi kan fastholde vækst og høj beskæftigelse. Særlig i lyset af den økonomiske krise og den demografiske udvikling med flere og flere ældre er det afgørende, at så mange som overhovedet muligt deltager på arbejdsmarkedet, og det er jo netop noget af det, som regeringen indretter de økonomiske ydelser efter. Modsat vil Enhedslistens forslag kunne medføre en svækkelse af fremtidens velfærd, da det fører til væsentlige merudgifter til forsørgelsesydelse til mennesker i den erhvervsaktive alder, og det fører til mindre incitament til beskæftigelse og dermed lavere skatteindtægter og mangel på arbejdskraft.

På denne baggrund kan regeringen ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 14:46

Line Barfod (EL):

Først vil jeg lige starte med at gøre ministeren opmærksom på, at forslaget er fuldt finansieret, og at det fremgår af bemærkningerne, at vi foreslår, at man lader være med at give tilskud til, at de rigeste kan spare op til deres pension, og så ville vi rigeligt kunne finansiere at afskaffe fattigdommen i Danmark.

Men jeg hørte ikke et eneste ord i ministerens tale om, at vi faktisk står midt i en voldsom krise. Hvad er ministerens overvejelser om, hvad vi gør på det sociale område i forhold til de mange mennesker, der bliver fyret i de her dage? En meget stor del af dem, der bliver fyret, har været så tåbelige ikke at sørge for at være i en a-kasse, og en del af dem vil derfor komme til at stå fuldstændig uden indkomst. Hvad er ministerens bud på, hvad der skal gøres, for at vi ikke får en voldsom fattigdom, der omfatter rigtig mange mennesker i Danmark og ikke kun dem, der allerede er fattige i dag?

Kl. 14:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:47

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu er hele spørgsmålet om dagpenge og kontanthjælp beskæftigelsesministerens område, og derfor er det jo beskæftigelsesministeren, den

diskussion skal stiles til om dem, der ikke har sørgt for at forsikre sig.

Men regeringen gør jo en række ting for at forebygge, at beskæftigelsen falder, for de fyringer, vi har set, er absolut noget, man skal tage særdeles alvorligt. De tal, vi har for landet som helhed, er jo slet ikke aktuelle og dækker ikke den situation, vi står i nu, og det er derfor, regeringen har sagt, at vi nu vil danne os et overblik over situationen, bl.a. ved at tage ud i landet og mødes med virksomheder, ansatte og økonomiske eksperter. Og så har såvel finansministeren som økonomi- og erhvervsministeren og statsministeren sagt, at man jo hele tiden overvejer, om der er behov for f.eks. at fremrykke offentlige investeringer for at imødegå, at der bliver flere arbejdsløse.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Line Barfod (EL):

Nu er det jo ikke mig, der har valgt, hvilken minister der står her, det er regeringen, der afgør det. Det er ikke mig, der bestemmer, hvilken minister der svarer på et beslutningsforslag. Det har jeg ikke nogen indflydelse på, det er regeringen, der bestemmer det.

Det, jeg gerne vil høre, er, om regeringen overhovedet ikke længere har nogen socialpolitik. Altså, det ville være rigtig, rigtig godt, hvis regeringen langt om længe lyttede til, at vi skal have gang i de offentlige investeringer, så vi kan gøre noget for at modvirke arbejdsløsheden. Der er allerede mange, der er blevet arbejdsløse nu, og vi kan se, at der er mange flere fyringer på vej. Har regeringen overhovedet ingen politik, i forhold til hvad der skal ske med de mennesker, især dem, der ikke er forsikret, og som derfor kommer til at stå fuldstændig uden indkomst?

Jeg troede faktisk, at velfærdsministeren stadig havde en lille rest af socialpolitik tilbage. Men det kan jeg så forstå at regeringen slet ikke har, eller hvad?

Kl. 14:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Jeg vil lige for god ordens skyld sige, at det er rigtigt, at det er regeringen, der afgør, hvem der er minister, men det er huset her, der afgør, hvilket udvalg forslagene ligger i. Og det er Socialudvalget, som det her forslag ligger i, og det er derfor, at velfærdsministeren er udpeget.

Velfærdsministeren.

Kl. 14:49

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Sådan havde jeg også forstået det, men det kan vi jo lige forske lidt mere i og få de regler helt på det rene. For de sociale ydelser, der er knyttet til arbejdsmarkedet, er jo blevet samlet i Beskæftigelsesministeriet, altså kontanthjælp og arbejdsløshedsdagpenge ligger samlet i Beskæftigelsesministeriet. Og det er jo en ændring i det, der ligger bag, når der bliver spurgt: Hvad vil man gøre med hensyn til dem, der ikke har forsikret sig og derfor risikerer at stå uden indkomst, hvis de mister deres arbejde? Det har jeg overhovedet ikke noget lovgrundlag for at gå ind i.

Der kan så være en række andre ting, altså, socialpolitik består jo af en række andre forhold, familiepolitik, støtte til narkomaner, planer i forhold til hjemløse, førtidspensionssystemet, folkepensionen, anbragte børn, børnehaver, en lang række initiativer, og der skal man selvfølgelig hele tiden være opmærksom på, om der er en sammenhæng mellem dem, der ikke har et arbejde, og de ydelser, de får. Det er ikke min ressort.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Og så er der en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic (*den fg. formand* (Jens Vibjerg) udtaler »Cekic« med »s«).

Kl. 14:50

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg hedder Cekic til efternavn (*taleren udtaler navnet med »tj«*).

Tak for redegørelsen. Jeg ved godt, hvad velfærdsministeren dengang, hun var socialminister for Socialdemokratiet, mente om økonomisk fattigdom, så jeg kunne rigtig godt tænke mig at høre: Tror ministeren, at der er økonomisk fattigdom? Ministeren skal helst ikke begynde at svare mig ved at tale om alt det andet, der ikke er økonomisk fattigdom. Tror ministeren, at der i dagens rige Danmark er nogle mennesker, som ikke har råd til at betale husleje, tre måltider sund mad til deres børn, støvler til deres børn, når sneen falder? Er der en økonomisk fattigdom i Danmark?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:51

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Der er jo mennesker, der ikke har råd til at betale deres husleje, bl.a. fordi de har en meget høj husleje. Jeg besøgte en ufaglært arbejder, der bo-

ede alene med to teenagedøtre, og efter at konen var flyttet fra ham, syntes han, at han havde svært ved at betale en husleje på 8.000-9.000 kr., men han havde jo ud over sin løn som arbejder – på et lager tror jeg han var – tilskud til børn som enlig forsørger til de to piger. Fordi huslejen var høj, havde de jo ikke mange penge at leve for, men jeg mener ikke, at man kan sige, at en ufaglært arbejder i dagens Danmark er fattig. Han kan tilhøre en lavindkomstgruppe, men jeg synes ikke, at han er fattig.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der endnu en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 14:52

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, ministeren har selvfølgelig været medlem af Folketinget meget længere tid end undertegnede og er derfor meget rutineret i ikke at svare på spørgsmål. Men jeg spurgte faktisk: Tror ministeren, at der er økonomisk fattigdom i dag? Jeg snakker ikke om ufaglærte, som har en høj husleje, det er ikke det. Er der nogen mennesker i Danmark, som er økonomisk fattige – altså ja eller nej?

Hvis det er et nej, må vi tage diskussionen derfra. Og hvis det er et ja, vil jeg rigtig gerne spørge ministeren: Hvad skal man gøre i forhold til de her mennesker? Er der noget, man kan gøre, eller synes ministeren, som ministeren også sagde under samrådet forleden om udsættelse eller ej, at det også handler om, at vi i folkeskolen skal lære de her børn at prioritere deres penge rigtig? Er der noget at gøre?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:53

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jamen der er i allerhøjeste grad noget at gøre, det er Danmark jo et strålende bevis på. Vi er et af de lande i verden, hvor indkomstniveauet er højest, og hvor der er den absolut mindste ulighed, altså forstået som økonomisk afstand mellem mennesker. Det er en meget, meget stor kvalitet ved vores samfund, og vi skal virkelig bestrebe os på at fastholde, at den ulighed ikke vokser. Det kan der så blive udsigt til her på papiret, hvis det er sådan, at folks boligformuer og formuer i det hele taget bliver mindre. Det være sagt til de her påstande om, at uligheden vokser.

Men helt grundlæggende har vi en meget høj grad af lighed og et meget højt indkomstniveau i

dagens Danmark, hvad der er noget meget positivt, som vi skal holde fast i. Og det er jo lige præcis det, der er hele formålet med socialpolitikken, nemlig at sikre, at der er et højt levestandardniveau, og at uligheden ikke er stor i Danmark.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til velfærdsministeren. Så er det hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Det danske samfund er et velfærdssamfund. Hvis man har sociale problemer, skal man være glad for, at man bor i Danmark. Konjunkturerne vil historisk set selvfølgelig altid køre op og ned, og den internationale finanskrisen blæser nu også ind over Danmark, og det påvirker naturligvis samfundsudviklingen og skaber udfordringer for os alle.

Også i tider som disse er det godt, at man har gode sociale velfærdsordninger. Regeringen står bag gode ordninger, der både hjælper borgere i arbejde og dem, der i en periode står uden for arbejdsmarkedet. Arbejdsløshedsunderstøttelsen, kontanthjælpen og sygedagpengene ligger alle på et godt niveau – de svageste ledige bliver givet en chance. Fra 2006 til 2008 er der blevet tilført 0,5 mia. kr. for at hjælpe langvarige kontanthjælpsmodtagere tilbage i arbejde. Samtidig gør regeringen en indsats for at forbedre jobcentrene, bl.a. bliver organisationen på beskæftigelsesområdet i finansloven for 2009 justeret og fremtidssikret, ved at jobcentrene bliver samlet i estrengede systemer.

Den bedste måde at bekæmpe ulighed på er ved at give muligheder og hjælpe mennesker i arbejde og styrke integrationen. På finansloven for 2009 har vi derfor sørget for 100 mio. kr. til integration af svage grupper på arbejdsmarkedet, og siden 2001 er 43.000 flere med ikkevestlig indvandrerbaggrund kommet i beskæftigelse. Mere end dobbelt så mange indvandrere og efterkommere af indvandrere er i gang med en videregående uddannelse, og uddannelsesprocenten er faktisk højere for efterkommere end for danskere.

Samtidig er andelen af unge indvandrere på kontanthjælp mere end halveret. I 2001 var 28 ud af 100 unge med ikkevestlig indvandrerbaggrund på kontanthjælp – i 2007 var det faldet til at være 11 ud af 100.

Danmark er et af de lande i verden med den mindste ulighed. Overførselsindkomsterne re-

guleres i Danmark med udgangspunkt i lønudviklingen – den danske ordning er mere favorabel end i langt de fleste andre lande. Overførselsmodtagere får del i den velstandsstigning, der skabes af dem på arbejdsmarkedet. Systemet med satsregulering og puljebeløb indebærer, at gruppen af overførselsmodtagere opnår en udvikling i ydelserne nogenlunde på linje med udviklingen i den gennemsnitlige udbetalte års løn for de beskæftigede lønmodtagere. Nogle gange betyder reguleringen af overførselsindkomsterne, at nogle af de beskæftigede rent faktisk får en lidt mindre stigning end overførselsmodtagerne. F.eks. steg lønnen for rengøringsassistenterne i 2001-2004 med 4,8 pct., mens overførselsindkomsterne i samme periode tilsvarende voksede med 9,1 pct.

Regeringen sørger for flere penge til de udsatte grupper. Således er der på finansloven for 2009 afsat 256 mio. kr. til udsatte grupper, og samtidig bliver der gjort en indsats over for de ældre, både ved at forhøje ældrechecken til godt 10.000 kr. og ved at gøre det mere økonomisk attraktivt for ældre at arbejde blot nogle timer om ugen. Og sådan kunne man blive ved med at opregne en lang række ting.

Det er vigtigt, at man ikke maler et forvrænget verdensbillede, f.eks. er det forkert at betegne studerende som fattige. Studerende, selvstændige og hjemmeboende unge har ofte en lav indkomst, men er ikke nødvendigvis fattige. Efter 1 år er cirka halvdelen af dem ude af gruppen igen, og efter 2 år er to tredjedele af dem ude af gruppen igen. Samtidig med at de er i gruppen af selvstændige, kan de også typisk have svingende indkomster.

I Venstre vil vi have gode sociale ydelser, når der er behov for det, men samtidig skal det kunne betale sig at arbejde, og det har vi selvfølgelig forventninger om, at man gør en indsats for. Derfor afviser Venstre beslutningsforslaget.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 14:58

Line Barfod (EL):

Det er godt nok imponerende, at Venstres ordfører kan holde en hel lang brandtale om alle de gode ting, regeringen gør. Det kan de folk, der mærker fattigdommen, jo så selv forholde sig til om de er enige i.

Men ordføreren forholdt sig overhovedet ikke til beslutningsforslaget. Man plejer dog normalt bare at sige et eller andet – andet end bare, om

man kan støtte eller ikke støtte forslaget – og på en eller anden måde komme med et argument for, hvorfor man ikke kan støtte forslaget.

Jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres ordfører, om han ikke mener, at der er behov for at gøre noget for at afskaffe fattigdom i Danmark – og specielt nu, hvor det ser ud til, at rigtig, rigtig mange mennesker bliver kastet ud i fattigdom. Bekymrer det overhovedet ikke ordføreren, at der er en meget stor del af dem, der nu bliver fyret, som ikke har sørget for at forsikre sig, og som er gift eller har et hus, og som derfor kommer til at stå fuldstændig uden indkomst og derfor formentlig må gå fra hus og hjem?

Kl. 14:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:59

Erling Bonnesen (V):

Naturligvis bekymrer det altid, når de lidt hårde vinde blæser ind over landet, finanskrisen m.v. Det skaber udfordringer for os alle, også for os her, med at skabe de bedst mulige rammer i samfundet, således at borgerne har nogle muligheder at følge op på. Det var præcis det, jeg også forsøgte at redegøre for i min ordførertale.

Vi har en række gode velfærdsordninger, som man kan benytte sig af, og det kræver selvfølgelig også, at man selv som borger gør en indsats. Så vi forsøger at hjælpe, som vi gør nu, når der er behov hjælp, og vi har så også en forventning om, at man selv som borger selvfølgelig prøver at tage sine forpligtelser på sig, f.eks. ved at tage et arbejde, når der igen er mulighed for det.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:00

Line Barfod (EL):

Nu har vi set, hvordan Folketinget det sidste halve år har postet milliarder af kroner ud til banditter i habitter. Der blev givet 20 mia. kr. til Roskilde Bank, et garantibeløb på 3.000 mia. kr. til bankerne generelt, og her senest 100 mia. kr. igen, og man er allerede i gang med at forberede de næste mange milliarder kroner, der skal gives ud til spekulanter. Men der er, hører vi fra Venstres ordfører, ikke én krone til de mange mennesker, der nu bliver kastet ud i arbejdsløshed, og det er der heller ikke til de mange mennesker, der må gå fra hus og hjem.

Har Venstre bare et eneste konkret forslag til, hvad man skal gøre for at hjælpe de mennesker? Vi har fremsat et forslag, der konkret vil sikre, at de mennesker ikke ender i fattigdom. Hvad vil Venstre gøre for, at vi nu ikke får en udbredt stor fattigdom?

Kl. 15:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:01

Erling Bonnesen (V):

Det er velkendt, at Enhedslisten forsøger at male et virkelighedsfjernt og sort, sort billede, som ikke synes at være sammenligneligt med det, der er de faktiske forhold i samfundet. Jeg har også i min ordførertale og i mine svar lige præcis redegjort for det og sagt, at vi netop har nogle rigtig gode sociale budgetter, og at vi helt ned i enkeltydelser bakker op om dem, der har behov for det, således at man lige præcis har nogle muligheder for også at kunne klare sig igennem tilværelsen, når situationen er den, at de barske vinde blæser lidt mere hårdt. Så der er både konkrete visioner og handling bag ordene.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Özlem Sara Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 15:02

Özlem Sara Cekic (SF):

Den bliver kort. Jeg vil gerne spørge ordføreren: Er der fattigdom i Danmark?

Kl. 15:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:02

Erling Bonnesen (V):

Vi har alle hver især vores forskellige udfordringer og skal alle planlægge vores private budgetter efter de muligheder, vi nu engang har, men det, der er værd at glæde sig over, er, at vi alle har nogle muligheder, og dem synes jeg da også at man fra venstrefløjens side skulle prøve at se lidt mere på, ikke kun på begrænsningerne. Her forsøger man at lede efter nålen i høstakken, og det prøver vi selvfølgelig at tage højde for. Men alle har nogle muligheder for at prøve at prioritere sine private budgetter og for at skabe sig en fornuftig tilværelse, hvis man bruger de muligheder og ordninger, der rent faktisk eksisterer.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der endnu en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil rigtig gerne lige læse noget op, som jeg har lovet en borger at gøre her under debatten. Hun hedder Carina og har lidt af angst i 13 år, er ramt af loftet over kontanthjælp, manden dør i en trafikulykke, og hun er nu alene med to børn. Hun bor på et krisehjem, fordi hun ikke var i stand til at betale sin husleje, da hendes elregning steg med 200 kr. i maj. I juni prioriterede hun maden, og i juli blev hun sat på gaden.

Så jeg vil rigtig gerne vide, og hun vil også gerne vide, om hun har muligheder i dagens rige Danmark, når hun ikke er i stand til at betale noget så basalt som mad til sine børn. Hun er jo nødt til at prioritere mellem mad og elregning. Lyver hun, når hun skriver sådan i en mail? Er det, fordi hun opfinder et verdensbillede, som ordføreren udtrykte det, som er ikkeeksisterende? Har hun vrangforestillinger?

Kl. 15:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:03

Erling Bonnesen (V):

Det er altid ulykkeligt, når borgere bliver ramt af ulykker, som det også blev beskrevet i spørgsmålet, og det er også lige præcis derfor, vi har vores gode sociale systemer. F.eks. er det nok anbefalelsesværdigt, at man opsøger sin socialrådgiver og prøver på at få lidt råd og vejledning om, hvilke muligheder der er. Det er jo netop der, det kan gå galt. Hvis man står i den situation, at man er blevet ramt af en ulykke eller andre udefra kommende omstændigheder, kan man gå hen og tabe overblikket. Og det er præcis derfor, vi har f.eks. socialrådgivere i systemet, som kan være med til at skabe et overblik, så borgeren kan få tilrettelagt tingene og forhåbentlig blive i stand til at få en fornuftig tilværelsen.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Venstres ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Orla Hav fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:04

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Tak for det. Afskaffelse af fattigdom i Danmark er et forslag fremsat af Enhedslisten. Det er en smuk og sympatisk og rigtig tankegang, som ligger bag forslaget, vi skal behandle i dag. Ja, vi kan ligefrem sige, at det er et mål, som et godt

Kl. 15:04

og ansvarligt velfærdssamfund bør forfølge i sit daglige arbejde.

Når det er sagt, må vi fra Socialdemokraternes side melde fra i forhold til troen på, at fattigdom kan afskaffes med en enkelt beslutning i Folketinget. Det er et langsigtet projekt, som siden 1871 har været en af hoveddrivkræfterne i den socialdemokratiske bevægelse. I forbindelse med dette mål er der udviklet flere elementer i strategien for at bekæmpe fattigdom. De er godt forankret i samfundets institutioner. Jeg skal nævne nogle af dem.

Arbejdsmarkedet tager sig af løndannelse og lønfastsættelse. Det ville være en kortslutning af den danske model, hvis Folketinget pludselig definerede lavtlønsgrupper uafhængigt af forhandlingerne på arbejdsmarkedet. Løndannelsen vil ske under indtryk af eksempelvis rekruttering og skal nøje afbalanceres i forhold til andre instrumenter. Det kunne give en fordel til store grupper på det offentlige arbejdsmarked, hvor vi fra Socialdemokraternes side var indstillet på at finde et pænt milliardbeløb til at fremme dette. Det er blot for at illustrere nogle af de mekanismer, vi skal bruge i det daglige politiske arbejde, og her er der klart en forskel på regeringen og oppositionen.

Dagpengesystemet ligger i høj grad i regi af trepartsaftalerne. Her er der en klar pointe i forslaget, men det kræver, at arbejdsmarkedets parter er med inde i prioriteringen og udformningen af regelsættet. Regeringen forsøgte denne diskussion i forbindelse med sin stort anlagte kvalitetsreform, der faktisk alene blev ved overskrifterne og viste sig uden reelt indhold.

Så er der kontanthjælpen. En fast minimumstakst vil være skævvridende i forhold til balancen mellem det at være på arbejdsmarkedet og det at være uden for.

Vi anerkender, at virkningen af den nuværende regerings politik har været, at der i høj grad skabes fattigdom i Danmark, og det medvirker ønsket om at give mennesker mulighed for at udfylde pladser på arbejdsmarkedet ikke til at afhjælpe. Det med, at bistandsklienten skulle kunne blive bankdirektør, som det så fint bliver formuleret, ja, det var jo først og fremmest pæne ord, for virkeligheden er jo en ganske anden. Hvem tror på, at mennesker, der sjældent i det daglige har haft mulighed for at vælge, pludselig er i stand til at bruge alle valgmuligheder i vores uddannelsessystem?

De sociale pensioner forhøjes – igen en sympatisk tanke, men alt for unuanceret. Vores pen-

sioner kommer i fremtiden til at være skruet sammen af tre eller flere elementer: folkepensionen som det faste grundelement, en form for arbejdsmarkedspension og måske et supplement i form af individuel pension. Det siger sig selv, at samfundet skal drage omsorg for, at de lavest dækkede skal have et rådighedsbeløb, der er anstændigt, og derfor er forslaget for unuanceret.

Vi gør opmærksom på i forbindelse med SU, at vi for nylig har medvirket til, at samboende studerende har mulighed for at oppebære en bedre SU, end de havde tidligere.

Med hensyn til forslaget om at ophæve satspuljen skal jeg bare gøre opmærksom på, at satspuljen ikke er ideel, og vi vil gerne være med i fremtiden til at kigge på, om der findes nye og bedre instrumenter til at regulere de her områder.

Alt i alt vil vi gerne henvise forslaget om afskaffelse af fattigdom til at være et væsentligt indhold i den indsats, som en kommende socialdemokratisk regering vil prioritere. Det er ikke og kan ikke blive den nuværende regerings dagsorden, fordi den netop ønsker større skel i befolkningen, sådan som udviklingen siden 2001 har vist.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 15:08

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at Socialdemokraterne er enige i målsætningen, og så må vi jo se, hvor langt vi kan blive enige hen ad vejen.

Jeg vil høre, om ordføreren er enig i det forslag, der er kommet fra LO, om, at man skal kunne optjene dagpengerefter 26 uger i stedet for efter 1 år som i dag, altså en halvering af det nuværende krav, så det bliver nemmere at optjene dagpengerefter. For jeg går ud fra, at ordføreren er enig i, at vi står med en kæmpe udfordring i forhold til de mange, der bliver arbejdsløse nu.

Vi har allerede en gruppe mennesker, der lever i fattigdom i Danmark, men den gruppe vil vokse kolossalt, hvis ikke vi meget hurtigt får gjort noget ved både dagpengesystemet og det sociale system.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:09

Orla Hav (S):

Det korte svar er, at vi vil støtte alle konstruktive forslag, der gør, at mennesker får muligheder i det her samfund, også muligheder for at sikre egen forsørgelse og forsørgelse af deres børn, og hvis forslaget fra LO er et af de instrumenter, vi kan bruge i den sammenhæng, vil vi gerne se positivt på det.

Jeg anerkender udsagnet om, at vi har reelt fattige mennesker i Danmark. Fru Line Barfod har selv nævnt et ... nej, det var fru Özlem Cekiç, der nævnte et konkret eksempel. Jeg tror, vi alle sammen kender dem og ved, at vi har mennesker, som ikke har mulighed for i det daglige at vælge, og det er jo det, fattigdom også defineres ud fra.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:10

Line Barfod (EL):

Det glæder mig meget, hvis Socialdemokraterne vil støtte LO's forslag. Så må vi jo høre, hvad Dansk Folkeparti siger, for så kunne det jo være, at der kunne blive flertal for at gennemføre LO's forslag om en halvering af optjeningsperioden for dagpenge.

En anden af de ting, vi har peget på i vores forslag, er det problem, at man er afhængig af sin ægtefælles indkomst, og der vil jeg gerne høre, om det også er noget af det, Socialdemokraterne gerne vil være med til at se på, for det er jo også et af de problemer, som mange mennesker er ramt af i dag, og rigtig mange af dem, der nu bliver fyret, vil ikke kunne få kontanthjælp, fordi de er gift og har en ægtefælle, der har en indkomst. Så er det noget, som Socialdemokraterne vil være med til at kigge på: at man skal behandles som et selvstændigt menneske og ikke være afhængig af sin ægtefælle?

Kl. 15:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:10

Orla Hav (S):

Der bliver jeg nok lidt mere spag i mælet, for der er jo familier, hvor der er ganske stor forskel på de indkomster, der er til rådighed, og hvor det ville være oplagt urimeligt, at man skulle kompensere for et tab, som reelt ikke påvirker familiens daglige økonomi i synderlig grad. Tankgangen om, at man reelt er et selvstændigt men-

neske, deler vi til fulde, men jeg må sige, at det jo også er et godt råd til mennesker selv i gode tider at sørge for at have sine forsikringer i orden, til der bliver modvind på cykelstierne. Det er jo derfor, vi har argumenteret for at fastholde medlemskabet af a-kasse og fagforening for at have muligheden for at gøre en aktiv indsats den dag, krisen banker på, og vi er bestemt optaget af, hvordan vi klarer det her på de mange familiers vegne, som er kommet i en situation, hvor det vil være ganske vanskeligt for dem at klare sig.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:11

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jeg vil gerne gøre det sådan lidt kort. Anerkender den socialdemokratiske ordfører, at vi netop nu har historisk høje offentlige budgetter, og at en meget stor andel af de historisk høje budgetter faktisk er afsat til sociale velfærdsforanstaltninger her i landet?

Kl. 15:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:12

Orla Hav (S):

Det er ikke ofte, at jeg anbefaler nogen at læse Jyllands-Posten, men jeg synes faktisk, at hr. Erling Bonnesen skulle læse de to seneste numre af Jyllands-Posten. Der er en ganske god gennemgang af, hvorfor der er forskel på det, regeringen og hr. Erling Bonnesen her i dag siger, nemlig at der aldrig har været så mange penge i samfundet, og så den oplevede virkelighed, som borgerne står derude med. Det kunne jo hænge sammen med, at forventningerne er stemt temmelig højt med baggrund i mange løfter fra regeringens side, og at de penge ikke er med til at fylde det gab op i forhold til de forventninger, der er skabt, og så kommer skuffelsen jo hos mange borgere.

Jeg mener ikke, at der er overensstemmelse imellem udsagnet om, at der aldrig har været så mange penge, og så det, at der er en høj grad af trivsel i vores samfund.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Erling Bonnesen for endnu en kort bemærkning.

Erling Bonnesen (V):

Mange tak for det svar. Når man ikke kan svare direkte på det meget korte, præcise spørgsmål, der blev stillet, er det jo en klokkeklar bekræftelse. Så tak for, at vi har fået konstateret, at vi har suverænt høje offentlige budgetter her i landet, og at en meget stor del af pengene er afsat lige præcis til sociale velfærdsforanstaltninger.

For så vidt angår den artikel, som der blev henvist til i svaret, har jeg set den, og det er meget interessant, hvis man også læser det, som ordføreren så ikke nævnte, nemlig at hvis de ældre selv bliver spurgt, svarer 80-90 pct. af dem, at de er meget godt tilfredse med den tilværelse, de har, den service, de får, og i det hele taget den måde, som tingene fungerer på.

Så jeg vil gerne slutte af med at stille det næste spørgsmål: Anerkender ordføreren det, der rent faktisk også ligger dokumentation for, altså at Danmark er et af de lande i verden, der har den mindste ulighed?

Kl. 15:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:14

Orla Hav (S):

Det sidste vil jeg gerne svare ja til. Men det koster hård kamp i det daglige, for der er andre, der har andre dagsordener om det her. Jeg skal bare nævne i forbindelse med beskrivelsen af de ældres vilkår, som fremgik af Jyllands-Posten, at det, som regeringen og hr. Erling Bonnesen undlader at gøre opmærksom på, er jo, at den gruppe af ældre, som får behov for mere og mere intensiv pleje, er stærkt voksende. Det dræner jo midlerne til nogle af de andre grupper af ældre, som også har behov for pasning, pleje og omsorg, for dermed flyttes midlerne et andet sted hen, og derfor får de et ringere tilbud, end de tidligere har fået. Det er en virkelighed, som hr. Erling Bonnesen ikke vil beskæftige sig med, fordi man kun kigger på tallene og ikke på det reelle indhold af de leverancer, som samfundet giver.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Socialdemokraternes ordfører. Den næste er Dansk Folkepartis ordfører, hr. René Christensen.

Kl. 15:15

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Den økonomiske fattigdom skal afskaffes med det her forslag, men hvad er fattigdom? Er det, hvis man ingen penge har, eller er det, hvis man har et fattigt liv på oplevelser og livskvalitet? Et menneske kan føle sig fattig på langt flere områder end på det økonomiske område. Men Enhedslisten er her langt mere interesseret i de materielle goder, og det er for så vidt også i orden.

Hvad er det så, der betyder noget for befolkningen? Det bliver bemærkningerne til forslaget selvfølgelig indledt med, og efter Enhedslistens opfattelse er det som sagt de materielle ting, som vi omgiver os med, der virkelig giver livskvalitet. Der er også oplistet de væsentligste ting, som mennesker skal have, for at de kan føle sig som en del af samfundet. Man er fattig, hvis der ikke er råd til rejser til udlandet; man er fattig, hvis man ikke har et samtalekøkken; man er fattig, hvis man ikke har en ny bil – ja, man er faktisk fattig, hvis man ikke omgiver sig med luksusmaterialer. Det er den tydelige fattigdom, som alle kan se.

Men hvorfor er der så den ulighed, som Enhedslisten ser? For det første skal jeg lige sige, at arbejdsløsheden ikke er rekordlav, som Enhedslisten hævder i forslaget. Jeg skal gøre Enhedslisten opmærksom på, at der ude i samfundet – på den anden side af fladskærmen – er sket noget, siden vi sidst så forslaget. Mange politiske partier arbejder derfor nu på at opretholde de arbejdspladser, der er så vigtige for så mange mennesker. Det er rigtigt, at mange føler sig fattige, hvis de ikke har et arbejde – og det er ikke kun på grund af pengene. Det at have et arbejde fylder meget i folks liv, og det har også betydning i forhold til det sociale liv og for omgang med andre mennesker.

Men for at vende tilbage til fattigdom eller ulighed, som jo netop er det, det her drejer sig om. Er fattigdom i Danmark så det samme, som når vi taler om det i ulandene? Nej, det er det ikke. Fattigdom måles i ulighed i indkomst, det vil sige, at hvis alle danskere fik deres indkomst øget med 100 pct., ville alle være meget rige, men andelen af fattige ville være det samme, for der ville stadig væk være ulighed i indkomsterne.

Dagpengemaximum skal hæves til 30.000 kr., og kontanthjælpen skal hæves til 13.500 kr. om måneden. Det er da pæne beløb for at være uden for arbejdsmarkedet. Hvad tror Enhedsli-

sten, at kassemedarbejderen, der arbejder både lørdag og søndag henne i byggemarkedet, som har åbent til kl. 20 om aftenen, har natudsalg og meget mere, synes om det? Han eller hun har ikke mulighed for at hente børn i daginstitution og føler tit, at der ikke er tid nok til familien. Hvad tror Enhedslisten, at medarbejderen mener om sine 17.000 kr. om måneden, som det arbejde giver?

Jeg kunne her til morgen læse i avisen, at polakkerne kommer. Ja, det stod der. Og man kunne spørge sig selv om, hvorfor de kommer. I 3F kan man dog forklare, hvorfor der stadig er brug for polsk arbejdskraft. Jeg citerer: Vi ser stadig flere udlændinge, der søger arbejde i de job, der ikke virker tiltrækkende på danskerne, forklarer 3F. Et af Danmarks største rekrutteringsbureauer for østeuropæisk arbejdskraft vurderer, at bureauet i år vil have 50 pct. flere ansatte end i 2008. Vi oplever en stor vækst, siger de. Citat slut. Er det så rimeligt at komme her med et forslag om en stigning i kontanthjælpen, hvis det er muligt at få et rengøringsjob eller andre job? Ja, det er dårlige arbejdstider; men man har da også et vist ansvar for eget liv.

Der er mennesker i Danmark, som har det svært, både menneskeligt og selvfølgelig også rent økonomisk, men at fratage dem incitamentet til at gå på arbejde mener vi ikke øger livskvaliteten for de mennesker. Det, vi dog er meget enige i, er, at de mange tiltag, som gøres på de sociale og sundhedsmæssige områder, og som i dag finansieres af satspuljen, skal over på finansloven.

Vi anerkender også, at der er enkeltpersoner og familier, der har det meget svært, og vi ønsker selvfølgelig at give disse mulighed for at løfte sig ud af den krise, de eventuelt er kommet i. Men det er bestemt ikke dette forslag, som løfter den opgave, så vi kan derfor ikke støtte det.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 15:19

Line Barfod (EL):

Først skal jeg gøre hr. René Christensen opmærksom på, at grundlaget for at få dagpenge eller kontanthjælp er, at man skal tage et tilbudt arbejde. Så dem, der får det, er dem, der ikke har kunnet få et arbejde. Og især nu, hvor arbejdsløsheden stiger og masser af mennesker bliver fyret, bliver det altså sværere at få et arbejde; derfor kommer vi til at stå med rigtig mange

mennesker, der kommer til at have et meget stort problem.

Når vi snakker om materielle ting, snakker vi altså om mad; vi snakker om at have et hjem; vi snakker om at have råd til at købe medicin til sine børn, når de bliver syge, og om at have råd til at købe vinterstøvler. Og selvfølgelig er det materielle ting, men det er altså ting, som de fleste mennesker regner for ret afgørende. Jeg kan så forstå, at Dansk Folkeparti synes, at det er noget pjat, og at de her mennesker burde koncentrere sig om at have det sjovt i stedet for at koncentrere sig om materielle ting som at have mad på bordet osv.

Men jeg vil gerne høre, om Dansk Folkeparti støtter LO's forslag om at halvere optjeningsperioden for dagpenge, så vi kan redde nogle af de mange mennesker, der har været så tåbelige ikke at forsikre sig, og som nu risikerer at komme til at stå helt uden indkomst.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:20

René Christensen (DF):

Til det sidste vil jeg gerne sige, at det ikke er noget, der hører til mit område. Det er hr. Bent Bøgsted, som arbejder med det område, og det vil jeg tage med hjem til ham.

Men jeg kan sige i forhold til det første, der blev sagt, at det jo er skægt, at det, men lægger ud med i bemærkningerne, netop er alle de andre ting, som jeg også nævnte før. Det er det, man lægger vægt på. Det er det, de rige har kunnet opnå, og det er det, der må være målet. Jeg er da fuldstændig enig i, at det er de andre ting, der gør, at man kan leve et fornuftigt liv. Det er jeg fuldstændig enig i, men det er ikke det, man lægger mest vægt på her i bemærkningerne.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:21

Line Barfod (EL):

Det, vi taler om i forslaget, er de mennesker, der lever i fattigdom, og som har problemer, som det bl.a. er påvist i fattigdomsundersøgelsen i København.

Vi foreslår også i forslaget, at man ikke skal være afhængig af sin ægtefælles indkomst. Vi foreslår, at man skal gøre noget for de mange pensionister og førtidspensionister. Der er nogle

af de mennesker, der lever i fattigdom i dag, og jeg går ud fra, at hr. René Christensen er enig i, at de ikke skal ud at arbejde. Så er det noget, som Dansk Folkeparti vil være med til at se på, nemlig at man ikke skal være afhængig af sin ægtefælles indkomst, at man skal behandles som et selvstændigt menneske, ligesom man jo bliver, når det handler om dagpenge?

Kl. 15:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:21

René Christensen (DF):

Vi vil meget gerne se på de muligheder, der er for overførselsindkomster. Og jeg kan da sige specielt i forbindelse med ældreområdet, at vi da kun kan glæde os til, at Enhedslisten stemmer for, når vi skal lave finanslovforhandlinger, også i forhold til ældrecheck og andet. Det kan vi da kun bakke op om, og ældrechecken vil vi også gerne hæve, næste gang vi skal se på det.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Özlem Sara Cekiç med en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Özlem Sara Cekiç (SF):

Tak. Jeg synes godt nok, det i den grad er arrogant at spørge, om man er fattig, fordi man ikke kan rejse, om man er fattig, fordi man ikke har en fladskærm, om man er fattig, fordi man ikke har råd til et samtalekøkken. Hvem snakker om de mennesker? Der er jo ingen herinde, der står og snakker om de mennesker. Jeg er da udmærket klar over, at Dansk Folkeparti vil gøre alt, for at folk skal have råd til samtalekøkkener. Det er da derfor, at Dansk Folkeparti er med på, at folk skal have skattelettelse.

Jeg vender den om og vil gerne spørge: Er man fattig, hvis man ikke har råd til at købe mad til sit eksisterende køkken? Er man fattig, hvis man ikke har råd til at købe penicillin til sine børn? Hvis man går ind på hjemmesiden om loftet over kontanthjælpen, kan man læse om en familie med tre børn, der står op lidt i kl. 5 for at samle flasker, fordi et af børnene har fået halsbetændelse. Er man så fattig, eller gør man det for sjov, fordi det bare er så hyggeligt at samle lidt flasker kl. 5 om morgenen?

Kl. 15:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:23

René Christensen (DF):

Som jeg sagde, er jeg fuldstændig enig i, at der er mennesker i det her land, som har det rigtig svært, og dem vil vi også gerne hjælpe. Men jeg må også lige påpege, hvad det beslutningsforslag, vi nu står med, starter med:

»Aldrig har så mange danskere haft så mange penge mellem hænderne. Arbejdsløsheden er rekordlav,« – hvilket er ukorrekt – »og velstanden har igennem længere tid været stigende, så der er blevet råd til rejser til udlandet, samtalekøkkener, fladskærme, nye biler og andre luksuriøse forbrugsgoder. Det går kort sagt rigtig godt for danskerne – og så alligevel ikke.«

Det vil sige, at det er det, man måler, hvornår det går rigtig godt, på. Det er jo på det her. Jeg forholder mig til det, der er blevet fremlagt, det, vi bl.a. skal stemme om i dag. Derfor er der stadig rigtig mange, der har det svært, og dem vil vi gerne hjælpe. Men som jeg sluttede med at sige, så gør det her forslag det ikke alene.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der endnu en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:24

Özlem Sara Cekic (SF):

Men ordføreren kan vel give Enhedslisten ret i, at der er en halvdel af Danmark, som har fået råd til alle de her ting, som har det rigtig godt, og så er der den anden halvdel – eller måske under halvdelen – som har det rigtig, rigtig svært, og det ved ordføreren da udmærket godt.

Så siger ordføreren, at Dansk Folkeparti ønsker at hjælpe de her mennesker, der har det svært. Ønsker? Siden hvornår er Dansk Folkeparti begyndt at ønske? De plejer da at have indflydelse, de plejer da at slå i bordet, de har dog kunnet få skattelettelser igennem. Så derfor undrer det mig rigtig meget, hvorfor Dansk Folkeparti ikke reelt ønsker at hjælpe danskere, som har et stort økonomisk problem, fordi de er så fattige på grund af starthjælpen, 300-timers-reglen og loftet over kontanthjælpen. De er ikke i stand til at købe tre måltider sund mad til deres børn, de er ikke i stand til at betale deres husleje.

Hvad er begrundelsen for, at Dansk Folkeparti ikke vil hjælpe dem? Er det, fordi mange af dem har minoritetsbaggrund?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:25

René Christensen (DF):

Nej, det er det bestemt ikke. Vi vil også gerne hjælpe, og vi har også indflydelse, og vi har også gjort rigtig meget.

Jeg vil godt starte med at sige, at det her ikke drejer sig om, at 50 pct. af den danske befolkning har det rigtig, rigtig skidt. Det billede, der bliver malet, er jo ikke korrekt. Jeg vil også sige, at når man læser det, der står her, om, at det er, fordi der er nogle, der har tjent mange penge, ja, så er det rigtigt – men der er måske også nogle, der har gjort en stor indsats. Men det ændrer jo ikke ved, at hvis der er mange, der tjener meget, og der er nogle, der tjener lidt mindre, så behøver man jo ikke være fattig, fordi der er nogle, der tjener mere. Og det var også det, jeg gjorde opmærksom på her.

Det, man måler fattigdom på her, er, hvor stor forskellen er i procent på dem, der tjener meget, og dem, der tjener lidt. Hvis alle i Danmark nu blev tilbudt 100 pct. ekstra i indkomst om året, ville der være nøjagtig lige så mange fattige på papiret, for det er sådan, man måler det.

Jeg er fuldstændig enig i, at det da ikke er acceptabelt, at der sidder nogen derude, der ikke kan få penicillin til deres barn – det ønsker vi jo heller ikke. Men jeg skal også sige, at alle, som bor i Danmark, har et personnummer, og når man har et personnummer, har man faktisk også tilknyttet en socialrådgiver, man kan henvende sig på sin kommune, og man kan også få hjælp mange steder. Men jeg anerkender da, at der stadig er et problem.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

Orla Hav (S):

Den der med socialrådgiveren er vi nødt til lige at få manet i jorden. Det er jo faktisk sådan, at selv om man henvender sig til sin socialrådgiver, er socialrådgiveren jo bundet af de vedtægter, som er lavet i Folketinget, og som gør, at det i ganske, ganske mange tilfælde ikke er muligt for socialrådgiveren overhovedet at hjælpe de familier, der har børn, som ikke har mulighed for at få et par vinterstøvler, eller hvad det nu kan være. Så lad være med at henvise til, at bare man har en socialrådgiver, er ydelserne der også. Dem har man jo fjernet.

Jeg må sige, at jeg synes, at det er stødende, at man definerer fattigdom som manglende char-

terferie, det må jeg indrømme. Og jeg vil tro, at det også er det for en stor gruppe af de mennesker, som i forvildelse er kommet til at stemme på Dansk Folkeparti. Der er ganske mange, som har en forventning om, at der i gode tider også er et engagement i at rette op på vilkårene for de familier.

Jeg vil gerne spørge hr. René Christensen: Jeg hørte, at Dansk Folkeparti var indstillet på at åbne kredsen, der kunne være med til at lave finanslov. Er det tilfældet?

Kl. 15:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:27

René Christensen (DF):

Jeg vil godt starte med at sige til det første, der blev sagt her, at det jo ikke er Dansk Folkeparti, der har lavet det her beslutningsforslag. Jeg refererer sådan set bare til, hvad der står i beslutningsforslaget. Det med ferie er ikke en målestok, vi har. Det er en del af bemærkningerne til forslaget her. Så jeg refererer sådan set bare til det, der er fremsat, og det, vi skal debattere her i dag. Det har jeg selvfølgelig forholdt mig til.

Det er sådan, at vi jo, som jeg har sagt, meget, meget gerne vil have, at så mange som muligt vil være med til at stemme for f.eks. ældrechecken. Den vil vi da meget, meget gerne have hævet, og det skal alle da være velkomne til at stemme for.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Orla Hav for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Orla Hav (S):

Nu var det jo ordføreren, der brugte et retorisk spørgsmål om, hvad det var, der definerede fattigdom, og derfor er det jo ordførerens ordvalg, der virker stødende i forhold til de grupper, vi taler om. Så derfor er det lidt for nemt at smyge sig uden om den problematik.

Når man laver en finanslovaftale, er det jo ikke tilstrækkeligt at få lov til at stemme for elementer, som andre i forvejen har defineret. Jeg skal bare spørge: Vil det være sådan, at Dansk Folkeparti vil være indstillet på, at en bred kreds af Folketingets partier bliver indbudt til at være med til at løse de fattigdomsproblemer, som givet er i vores samfund, og som kunne blive løst i forbindelse med en finanslovaftale?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:28

René Christensen (DF):

Hvis vi specifikt skal tale om fattigdomsbekæmpelse, og det gør vi jo netop i dag, kan jeg kun sige, at hvis det er det her forslag, der skal lægges til grund for eventuelle forhandlinger, tror jeg ikke, at man bliver inviteret med, for det her forslag hjælper ikke på det. Hvis vi bare går om og kigger på, hvordan man vil finansiere det her, så indikerer det i hvert fald ikke, at det er det bedste forslag at komme med. Så hvis man har forhåbninger om det, tror jeg ikke, at man skal forlade sig på det, der ligger her.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er SF's ordfører, fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det er utrolig vigtigt for os, at vi får skabt et Danmark, hvor der ikke er fattigdom, hvor alle børn uanset alder, baggrund, kultur har de samme muligheder for at folde sig ud og være en del af det her materiale Danmark, samtidig med at de socialt heller ikke halter bagud.

Det her forslag, som kommer fra Enhedslisten, er en uændret genfremsættelse af sidste års B 55.

Grundlæggende er vi meget enige med Enhedslisten i, at vi skal afskaffe fattigdom, og et langt stykke hen ad vejen er vi også enige i, at det, der skaber fattigdom, er sådan noget som starthjælpen, loftet over kontanthjælp, 300-timers-reglen, og vi er også enige i, at overførselsindkomster skal reguleres fremover med den fulde satsregulering. Men da vi er med i nogle af de her forhandlinger, f.eks. om SU-forliget og førtidspensionsreformen, gør det det desværre meget vanskeligt for os at stemme for det samlede forslag.

Vi tror mere på, at små skridt er bedre end ingen skridt, og hvor godt det er, kan vi selvfølgelig tage en diskussion om, men det er så i hvert fald den strategi, vi har lagt. Men det glæder mig at kunne sige, at vi jo snart kommer med et fælles beslutningsforslag fra oppositionen, som Enhedslisten er en del af, hvor vi skal kigge på, hvordan vi kan få afskaffet de her fattigdoms-

ydelse, som gør, at mange mennesker, heraf ca. 30.000 børn, ifølge tal fra beskæftigelsesministeren lever i fattigdom.

Så overordnet synes vi, det er rigtig godt forslag med gode intentioner, men vi kan desværre ikke stemme for det samlede forslag.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Preben Rudiengaard.

Kl. 15:31

Preben Rudiengaard (V):

Jeg hørte ordføreren nævne, at der var fattige mennesker i Danmark, som ikke havde råd til at købe penicillin til deres børn. Det mener jeg er et direkte fejlagtigt postulat, og jeg vil gerne spørge, om ordføreren kan give eksempler på, at det har været tilfældet, for så er der altså et eller andet, der er galt i forhold til den sundhedslovgivning og den sociallovgivning, som vi har. Og så er det altså et spørgsmål om, om det er de mennesker, der af den ene eller den anden grund kludrer i det, så de ikke har råd til det, for der er ikke nogen, der på det sundhedsmæssige område burde komme i klemme i det Velfærdsdanmark, som vi har i dag.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:32

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg ved ikke, om ordføreren har bemærket det, men der er faktisk mange ting, der er meget, meget galt i Danmark. Jeg vil gerne give et eksempel:

Da jeg arbejdede som sygeplejerske i distriktspsykiatrien på Nørrebro, havde vi et tæt samarbejde med socialforvaltningen, og man kunne så henvende sig dér sammen med sin patient og sige, at der nu var det her problem med, at barnet havde halsbetændelse, havde fået lus, børneorm, eller hvad ved jeg, og om det var muligt at få økonomisk hjælp til det. For at man kan få økonomisk hjælp til sådan noget lægeordineret medicin, skal det være for noget, som er kronisk, for det skal være et eller andet ekstraordinært, der gør, at man kan få den hjælp.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Preben Rudiengaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:33

Preben Rudiengaard (V):

Jeg har stadig væk ikke fået svar på mit spørgsmål, og jeg synes, at ordføreren løber udenom. Jeg stiller spørgsmålet igen: Kan ordføreren give mig eksempler på, at man i Danmark har haft et barn med en infektion, som af økonomiske årsager ikke har kunnet få penicillin, på grund af forældrenes økonomiske status? Det er det, jeg spørger om, for det mener jeg er et postulat, som kun er medvirkende til at skræmme den danske befolkning, og det er ikke i tråd med den realitet, som findes. Ellers har jeg ikke forstået lovgivningen i Danmark på det her område rigtigt.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:34

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, jeg tror ikke, at ordføreren har forstået lovgivningen på det her område ordentligt. Jeg synes, at jeg har svaret, men jeg vil gerne gøre det igen, for gentagelse fremmer forståelsen.

Jeg har selv som sygeplejerske oplevet at stå med en familie, som ikke har kunnet få penicillin ifølge lovgivningen, fordi forældrenes situation var så dårlig, og fordi penicillin ikke er en ekstraordinær ting. Det håber jeg da er bevis nok, men jeg kan jo sagtens, hvis ordføreren er interesseret i det, komme med navne på nogle socialrådgivere. Ordføreren er velkommen til at ringe og høre. Det kan godt være, at ting opfattes anderledes, når man er her på Christiansborg bag tykke mure, men hvis man bevæger sig lidt udenfor, er der faktisk en anden virkelighed.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Vi går videre til den næste, og det er Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Vivi Kier.

Kl. 15:35

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

I min endnu korte tid herinde på Christiansborg har jeg adskillige gange stået på den her talerstol med beslutningsforslag meget lig det her. Jeg har også før konkret stået med det her beslutningsforslag og debatteret det.

Jeg vil ikke kommentere de enkelte elementer – jeg synes, jeg har gjort det før – men jeg vil i stedet sige, at jeg går ind for, at vi skal yde hjælp til de svageste borgere i vores samfund. Men for at vi kan yde hjælp til vores svageste medborgere, skal der jo altså også være nogle penge, vi

kan give ud af. Og det er altså mennesker ude på arbejdsmarkedet, der via deres indsats er med til at sikre, at vi i Danmark kan opretholde et velfærdssamfund. Det er vækst, det er høj beskæftigelse, der gør det muligt, at vi både kan opretholde og udbygge det velfærdssamfund, vi kender, og som vi har i dag.

Jeg mener, at vi til enhver tid skal sikre os, at det kan betale sig at gå på arbejde – ellers ender vi med overhovedet ikke at have nogen midler at bruge på velfærd. Så derfor synes jeg, set under én hat og igennem mine briller, at det her beslutningsforslag vil være en bombe under vores velfærdssamfund.

Virkeligheden har så ligesom overhalet forslaget, idet der i bemærkningerne er anført noget omkring den rekordlave arbejdsløshed; jamen jeg har hørt fru Line Barfod spørge til situationen, som den er i dag. Desværre ser vi jo i dag, at flere og flere er på vej ud i ledighed. Dermed falder også den der ulighed, der også tales om i forslaget.

I en tid med stigende ledighed og med flere og flere ældre er det vigtigste fokus for mig som konservativ, at vi får fastholdt mennesker ude på arbejdsmarkedet. Hvis vi ikke gør det, hvis vi ikke får skabt beskæftigelse og vækst, jamen så er der bare ikke nogen til at betale for den velfærd, vi i dag kender til.

Jeg vil slutte med at sige, at uanset hvor mange gange forslaget genfremsættes, kan vi Konservative ikke stemme for det. Og jeg har jo hæftet mig ved, at ingen af de partier, som har været på talerstolen indtil nu, har kunnet tilslutte sig Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 15:37

Line Barfod (EL):

Det er jo desværre ikke noget nyt, at De Konservative gerne vil dele milliarder og milliarder ud til banditter i habitter og har stemt for de mange bankpakker, der er givet på det seneste, med masser af penge til spekulanter, men at de ikke mener, man skal gøre noget for at afskaffe fattigdom. Jeg tror bestemt ikke, at det er en bombe under velfærdssamfundet at afskaffe fattigdom. Tværtimod er det, der har bygget velfærdssamfundet op, at man i mange, mange generationer har arbejdet på at afskaffe fattigdom. Denne regering har så desværre gjort, hvad den kunne for at genindføre den.

Jeg vil gerne høre, om De Konservative overhovedet ingen bud har på, hvad vi gør her og nu, for at rigtig mange mennesker ikke skal komme ud i fattigdom. Ud over alle dem, der allerede lever i fattigdom, er der de mange, der nu bliver fyret fra deres arbejde. Mange af dem har været så tåbelige ikke at blive forsikret og kommer til at stå uden dagpenge, og fordi de har en ægtefælle, kan de ikke få kontanthjælp, så mange af dem kommer til at stå helt uden indkomst og må derfor gå fra hus og hjem. Har De Konservative nogen som helst bud på at hjælpe dem, eller er det kun spekulanter, der kan regne med hjælp fra De Konservative?

Kl. 15:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så det ordføreren.

Kl. 15:38

Vivi Kier (KF):

Altså, et eller andet sted er det vel næppe så underligt, at Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti ikke er helt enige. Det er måske netop grunden til, at vi er medlem af hvert vores parti. Vi har taget mange debatter i den her sal.

Jovel, det bekymrer os, at vi lige nu ser en stigende ledighed, men nu er det jo ikke forbudt, at mennesker, som er ude på arbejdsmarkedet, og som har et job og et hus, også selv påtager sig et ansvar for at forsikre sig for at imødegå de ulykker, der nu engang kan ske.

For mig som konservativ er det utrolig vigtigt, at vi har et velfærdssamfund, som har et fintmasket net, der samler op der, hvor mennesker ikke selv kan. Men jeg ønsker ikke et samfund, hvor vi går ind og tager ansvaret for samtlige mennesker på vores skuldre og siger: Det er også forfærdeligt, den forsikring har du ikke lige fået lavet, så nu tager vi os af dig. Nej, lad nu folk selv påtage sig et ansvar, og så skal vi være der som det finmaskede net, der sikrer, at ingen falder igennem.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Line Barfod (EL):

Der er desværre temmelig mange, der falder igennem. Men det, jeg ikke helt kan forstå, er, at fru Vivi Kier siger, at vi ikke skal tage ansvar for de mennesker, der ikke sørger for at tage vare på sig selv. Hvorfor deler man så milliarder ud til de spekulanter, der er årsag til, at vi står med den kæmpe krise i øjeblikket, de spekulanter,

der med deres store grådighed er årsag til, at masser af virksomheder må lukke, og at folk bliver fyret? Hvorfor skal de have masser af milliarder, så de ikke taber noget, mens de mennesker, der bliver fyret, og som har været så tåbelige ikke at forsikre sig – det kan vi hurtigt blive enige om at de burde have gjort – ikke skal have en krone? Sådan forstår jeg fru Vivi Kier. Vi risikerer at komme til at stå med mange, mange tusinde mennesker og familier, der må gå fra hus og hjem, og som kommer til at leve i fattigdom, og jeg kan forstå, at De Konservative ikke synes, vi skal bruge en krone på det, mens spekulanterne altså skal have milliarder.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:40

Vivi Kier (KF):

Nu kan man jo blive lagt mange ord i munden. Jeg synes hele tiden, jeg har pointeret, at jeg mener, det er vigtigt, at vi har et velfærdssamfund, som er der og støtter op om de mennesker, der ikke selv kan. Så at udlægge det, som at jeg ikke vil hjælpe nogen som helst mennesker, der eventuelt kommer ud i problemer, som de ikke selv kan løse, er ikke korrekt – det har jeg jo ikke på nogen måde overhovedet tilkendegivet.

Så kan man jo vende og dreje det og bruge nogle ord og bruge smarte, sjove sætninger om rigmænd og alt muligt andet. Som konservativ vil jeg gerne sikre et velfærdssamfund, men jeg mener ikke, at vi sikrer velfærdssamfundet ved blot at hæve overførselsindkomsterne til de beløb, som fru Line Barfod foreslår, og her vil jeg lige komme med et citat fra fru Helle Thorning-Schmidt, som i 2005 sagde: Jamen uligheden kommer vi jo ikke til livs bare ved at give kontanthjælpsmodtagerne højere ydelse.

Kl. 15:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Ordføreren skal lige blive her, for vi har stadig væk en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:41

Özlem Sara Cekic (SF):

Ordføreren sagde, at det jo var sådan, at vi ikke bare kunne give og give, så mange penge havde vi heller ikke. Altså, at afskaffe 300-timers-reglen, starthjælpen og loftet over kontanthjælpen koster 300 mio. kr. Nu ved jeg, at Konservative jo har meget mere indsigt i, hvordan regeringens økonomi ser ud, end SF, som står udenfor, men

jeg vil bare gerne lige vide noget: Har vi ikke 300 mio. kr. i kassen?

Kl. 15:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:42

Vivi Kier (KF):

Jeg er ikke finansordfører. Men jeg vil gerne tilkendegive, at der står et bredt politisk flertal bag de satser, vi har, altså hvor det er, man skal lægge det. Og som jeg sagde før, er det væsentligt for os, at der er et incitament til, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så der er endnu en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:42

Özlem Sara Cekic (SF):

En familie på starthjælp med to børn får 4.500 kr. Og mange af dem, der er på starthjælp, er jo flygtninge, som er flygtet fra noget, ikke til noget, og som har mange traumer, har rigtig mange problemstillinger. De mennesker vil meget gerne på arbejde, de vil gerne komme oven på, og de vil gerne tage del i samfundet, men livet er rigtig, rigtig hårdt. Synes ordføreren, at 4.500 kr. er mange penge? Altså, synes ordføreren, at man kan leve for 4.500 kr. med to børn i dagens rige Danmark og stadig have en hverdag, der hænger nogenlunde sammen?

Kl. 15:43

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:43

Vivi Kier (KF):

Det væsentlige for mig er, at mennesker, der er på en starthjælp, en kontanthjælp, er mennesker, som ikke bare skal have penge, økonomiske midler, til at kunne klare sig igennem en hverdag, men at der samtidig er den støtte, der skal gøre dem klar til arbejdsmarkedet, arbejdsmarkedsparate. Her i det konkrete tilfælde kunne det jo være noget med sprog og lignende. Altså, man skal sikre, at de mennesker får alle de andre færdigheder, der måske mangler, for at de kan komme ud på arbejdsmarkedet og tage deres del af ansvaret og indgå i samfundet på lige fod med andre.

Vi har nogle satser, som jeg synes vi kan være bekendt, men som jeg godt ved ikke er nogen guldgrube; det har jeg aldrig nogen sinde påstået. Igen må jeg sige: Det er altså vigtigt, at der er

et incitament for, at det kan svare sig at komme ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Og så er det fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det her er jo en uændret genfremsættelse af Enhedslistens forslag fra sidste år, og Det Radikale Venstre fremlagde da en lang række synspunkter, som handlede om, hvad vi syntes, der manglede i forslaget, hvilket vi også syntes man burde gå ind og diskutere. Vi må konstatere, at det, til trods for at vi har gjort det, i hvert fald ikke er noget, der afspejler sig i det her forslag, og jeg skal derfor bare nøjes med at henvise til det, vi sagde ved den tidligere lejlighed.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den radikale ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne fru Line Barfod.

Kl. 15:45

(Ordfører for forslagsstillerne)

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten og især sige tak til Socialdemokraterne og SF, som bakker op om ideen om, at vi skal afskaffe fattigdom i Danmark, og at der skal en række tiltag til. Selv om man ikke er enig i alle de ting, vi har fremsat i forslaget, er det jo væsentligt at have målsætningen.

Jeg er også glad for, som fru Özlem Cekic var inde på, at vi snart skal behandle det fælles beslutningsforslag fra hele oppositionen, hvor vi fjerner en række af de laveste ydelser, der virkelig gør, at folk lever i reel fattigdom.

Så må jeg jo konstatere, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke deler ambitionen om at afskaffe fattigdom i Danmark. Jeg synes jo, det er ærgerligt, at man er så forblændet af sin ideologi, at man synes, det er rimeligt, at nogle mennesker skal leve i fattigdom. Jeg må indrømme, at jeg altså har meget svært ved at forstå, hvordan man kan forsvare over for sig selv og over for de mennesker, der lever i fattigdom, at man kan dele så mange milliarder kroner ud, som man har gjort i det seneste halve år, til spekulanter. De har tiltaget sig alle de gevinster, de fik i de år, hvor det gik godt, og de har fået lov til at tjene kolossale beløb og sætte hele samfundsøkonomien på spil, og når det går galt, så synes

regeringen og Dansk Folkeparti og desværre også de øvrige partier i Folketinget bortset fra Enhedslisten, at det så er helt rimeligt, at det er skatteborgerne, der skal ind og betale under-skuddet. Man giver først 20 mia. kr. til Roskilde Bank, en lånegaranti på 3.000 milliarder kroner til bankerne og senest yderligere 100 mia. kr. – og man er i gang med at diskutere, hvor mange milliarder der skal i den næste bankpakke, uden nogen som helst garanti for, at det hjælper på økonomien, men altså med masser af penge til spekulanterne.

Når vi så kommer til at diskutere, hvad vi gør for at hjælpe de mennesker, der reelt lever i fattigdom, så siger man: Jamen der er ikke penge til at klare det, og de må sørge for at komme i arbejde. Det sker, samtidig med at vi ved, at masser af mennesker bliver fyret i den her tid, og at vi kommer til at have endnu flere mennesker, der lever i fattigdom.

Vi har længe syntes, at vi skulle gøre noget ved fattigdommen. Også i den periode, hvor det store flertal af danskerne oplevede, at velstanden bare steg og steg, og da de fik råd til mere og mere luksus, mente vi, at det var helt urimeligt at efterlade nogle i dyb fattigdom. Men nu, hvor vi kan se frem til, at endnu flere mennesker bliver sendt i fattigdom, så burde der da være bare et enkelt initiativ, som regeringen og Dansk Folkeparti kunne komme med for at modvirke, at rigtig mange mennesker kommer til at leve i fattigdom.

Vi hører, at det er en tredjedel af alle lønmodtagerne, der har været så tåbelige ikke at sørge for at være forsikret. De har lyttet til alle dem, der har forsøgt at kloge sig på, at det ikke kunne betale sig at være forsikret. Det var rigtig tåbeligt af dem, men vi bliver altså nødt til at gøre noget, for som reglerne er indrettet i dag, kommer de til at stå helt uden indkomst. De har jo troet på alle de fine ord, som vi også hører fra ordførerne i dag, om, at vi har et fintmasket socialt net i Danmark. De har ikke opdaget, at det ikke passer i virkeligheden. De kommer til at falde lige ned igennem og slå sig meget, meget hårdt.

Hvorfor mener man, at spekulanter ikke skal slå sig hårdt? Der skal der være et meget fintmasket net, de skal have milliarder i hjælp, men de mennesker, der har knoklet og har arbejdet, og som nu bliver fyret, skal ikke have noget net til hjælp. Hvorfor er der ikke bare ét forslag fra regeringens og Dansk Folkepartis side om, hvad vi gør for de mange mennesker, der nu bliver fy-

ret, som ikke får dagpenge, og som heller ikke kan få kontanthjælp, fordi de er gift, eller fordi de har et hus, og som derfor kommer til at måtte gå fra hus og hjem? Jeg synes, det er helt utroligt, at man ikke vil gøre noget som helst.

LO har jo været ude og foreslå, at vi til en start kan begynde med at halvere den optjeningsperiode, der skal til, før man kan få dagpenge, så man kan nøjes med at have 26 ugers arbejde, før man får ret til dagpenge. Det synes vi er et fornuftigt forslag. Vi synes, at man skulle have gået endnu længere ned for at hjælpe endnu flere, men det kunne i hvert fald være en start, og det håber vi der kan samles flertal for i Folketinget, for så kunne vi gå ind og hjælpe nogle af de mennesker, der har et problem.

Derudover mener vi, det er rigtig væsentligt, som vi også har skrevet i forslaget, at vi begynder at behandle hvert menneske som et selvstændigt individ, at man ikke skal være afhængig af sin ægtefælles indkomst, men at man ligesom i dagpengesystemet er at betragte som et selvstændigt individ og derfor har ret til sin egen ydelse.

Det er noget, som vi ved at rigtig mange, også førtidspensionister og pensionister, oplever som dybt uretfærdigt og som noget, der er helt uforståeligt for dem, altså at man bliver betragtet som et vedhæng til en anden person. Det mener vi at vi bliver nødt til at gå ind og gøre noget ved, og vi foreslår, at vi helt fjerner de regler og betragter hver enkelt som et selvstændigt menneske. Det vil vi blive ved med at fremsætte igen og igen, indtil det en dag bliver vedtaget.

Flere ordførere har været inde på, at det her jo bare er en genfremsættelse, og at man har diskuteret det før. Desværre er der jo ikke rigtig sket noget, det er kun gået den gale vej. Så vi vil blive ved med at fremsætte vores forslag og blive ved med at sige, at vi mener, at der skal gøres noget ved fattigdommen i Danmark.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:50

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan ikke lade være med at stille et spørgsmål til fru Line Barfod. Vi kender jo Enhedslistens retorik, vi har hørt den så mange gange før, den er der jo ikke noget nyt i, men jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til noget i forslaget, hvor Enhedslisten kommer ind på, at man vil forhøje SU til studerende generelt. Jeg vil bare gerne hø-

re, hvordan det hænger sammen med, at Enhedslisten kort før jul ikke stemte for en forhøjelse af handicaptillægget med 750 kr. – det er SU-systemet, vi er inde i her. Hvordan kan det være, at Enhedslisten ikke stemte for en forhøjelse af tillægget til SU-modtagende forsørgere, altså studerende med børn? Det blev forhøjet fra 715 kr. til 2.000 kr. pr. måned. Det stemte Enhedslisten ikke for, det kunne Enhedslisten ikke støtte, og i dag har man så et forslag, hvor man siger 1.000 kr. mere pr. måned. Det er jo sådan lidt inkonsekvent. Så alt det, som fru Line Barfod kritiserer andre politikere for, nemlig at nogle siger en ting og gør noget andet, er jo i realiteten det, som fru Line Barfod selv står og gør i dag.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:51

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter både, at man forhøjer forsørgertillægget for SU og at man forhøjer SU til handicappede, ligesom der er masser af andre forslag i Folketinget, hvor vi stemmer for, og vi vil gerne stemme for forbedringer. Det, der jo desværre ofte sker, er, at man bundter tingene sammen, så der både er forbedringer og forringelser, og der har vi det altså sådan i Enhedslisten, at vi ikke indgår studehandler. Vi vil ikke være med til, at man laver sådan en blanding af forringelser og forbedringer. Vi vil gerne stemme for forbedringer, men ikke, når de er bundet op på, at vi samtidig skal stemme for forringelser.

Så vi stemmer for forbedringerne, når de ikke er koblet op på forringelser, og derfor fremsætter vi også forslag om forbedringer.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der endnu en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:52

Martin Henriksen (DF):

Fru Line Barfod sagde i sin ordførertale, at man ikke skulle være forblændet af sin ideologi. Det synes jeg jo er interessant, for Enhedslistens begrundelse for ikke at støtte, at handicappede kunne få mere i handicaptillæg, og Enhedslistens begrundelse for ikke at støtte, at studerende med børn kunne få mere i SU, var, at man gav lov til, at SU-modtagerne kunne tjene mere. Så det faktum, at man er imod, at SU-modtagere kunne tjene mere ved siden af SU, gjorde, at

man ikke kunne stemme for, at studerende med børn kunne få flere penge i SU, og at handicappede havde mulighed for at få forhøjet deres handicaptillæg. Så hvordan synes fru Line Barfod, det går med det der med, at man ikke skal lade sig forblænde af sin ideologi?

Så vil jeg bare høre, hvordan det, at man ikke vil give mere i SU til studerende med børn, og at man ikke vil forhøje handicaptillægget, hænger sammen med, at vi lige har haft et forslag, der taler om at styrke børns retsstilling? Det er åbentbart ikke børn, som har forældre, der er studerende, eller hvordan?

Kl. 15:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:53

Line Barfod (EL):

Enhedslisten går både ind for at forhøje SU til studerende med børn og for at forhøje SU til handicappede, og vi går ind for også at forhøje SU til alle. Vi synes, at SU skal være så høj, at man kan leve af den, også uden at behøve at arbejde ved siden af. Vi synes, det ville være rigtig godt, hvis vi får en SU, der gør, at de studerende kan koncentrere sig om deres studier. Det er det, vi går efter, det er det, vi arbejder for, og vi stemmer for de forbedringer, der kommer på det område, og stiller også selv forslag om det. Men vi stemmer ikke for forbedringer, når de er koblet sammen med forringelser.

Det er jo også derfor, at vi ikke er med i satspuljeforliget, sådan som Dansk Folkeparti er. Vi vil ikke være med til med den ene hånd at tage penge fra folk og så give dem lidt tilbage med den anden hånd. Det mener vi ikke er en ordentlig måde at arbejde på. Vi mener, at man skal stemme for forbedringer, når de kommer, men det skal være rene forbedringer, de skal ikke være bundet sammen med forringelser.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Preben Rudiengaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:54

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne spørge fru Line Barfod om netop det med, at man ikke har råd til medicin. Det hørte jeg fru Line Barfod sige til DF's ordfører. Så stillede jeg et spørgsmål til SF's ordfører, og så hørte jeg som sagt også fru Line Barfod sige, at der var nogle, der kom i en situation, hvor de ikke havde råd til medicin.

Jeg vil høre, om fru Line Barfod, som jo har arbejdet med sundhedsområdet herinde i Folketinget, ikke kan bekræfte, at der ikke burde være nogen, der kommer i klemme på det her område, fordi der er tilskudsregler, social hjælp og det, at folk, hvis de kommer i klemme, også kan få deres medicin gratis på apoteket. Jeg vil bare lige spørge fru Line Barfod, om det ikke er sandt.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:55

Line Barfod (EL):

Det, der sker for mange familier, er, at de ikke har råd til at købe medicin – hverken til børnene eller de voksne – når de bliver syge. Det fremgår også af den fattigdomsundersøgelse, der er lavet i København, at en række af familierne fortæller, at det sker jævnlige. Jeg har også fået henvendelser fra folk, der fortæller, at de ikke har råd. Der har også været tilfælde som det, fru Özlem Sara Cekic fortalte om, hvor folk køber medicinen, men så må undvære maden, fordi de ikke har råd til at betale for begge dele.

Men jeg er fuldstændig enig i, at det burde være, som hr. Preben Rudiengaard siger; det burde være sådan, at ingen skal undvære lægeordineret medicin, fordi de ikke har råd til at betale for den. Men sådan er det desværre ikke i dagens Danmark.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Preben Rudiengaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:56

Preben Rudiengaard (V):

Jamen det er jo her, vandene skiller lidt, og der vil jeg så spørge, om fru Line Barfod kan bekræfte, at vores lovgivning og vores regelsæt på området er af en sådan art, at alle, der har brug for medicin, også får den. Jeg hører jo fru Line Barfod sige noget andet, men reglerne er jo således, at den syge i Danmark, som virkelig har brug for det, også får medicin, uafhængigt af om man er fattig eller rig.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:56

Line Barfod (EL):

Det er klart, at bliver man indlagt på sygehuset, får man medicin der, og så får man den hjælp, man skal have. Men virkeligheden er bare også,

at der er en række tilfælde, hvor familier enten ved besøg hos lægen eller fra vagtlægen får ordineret medicin, som de så ikke har råd til at gå ud at købe.

Det kan vi være dybt bekymrede over, og det glæder mig, hvis hr. Preben Rudiengaard er enig i, at det ikke skal være sådan. Det synes jeg da vi så sammen kunne prøve at spørge såvel sundhedsministeren som hvilken minister, der nu måtte være ansvarlig for socialområdet, om – når det ikke nødvendigvis er velfærdsministeren, må vi jo prøve at finde ud af, hvilken minister det er – og så kunne vi jo sammen prøve at se, hvad vi kan gøre for at finde en løsning på området. Jeg synes da, det er fint, hvis der i hvert fald kan komme det ud af den her debat.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

12) Forhandling om redegørelse nr. R 4: Ministeren for sundhed og forebyggelses redegørelse om beslutningsgrundlag for et dansk slutdepot for lav- og mellemaktivt affald. (Redegørelsen givet 15.01.2009. Meddelelse om forhandling 15.01.2009).

Kl. 15:57

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet.

Den første ordfører er hr. Preben Rudiengaard fra Venstre, nej, undskyld, det er fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre, der springer lidt i talerækken.

Kl. 15:58

Lone Dybkjær (RV):

Undskyld, jeg er ikke sikker på, at jeg har fået tjekket det med alle, men af de fleste har jeg fået

lov at gå op nu, for jeg er presset på tid og skal ud af døren.

Jeg vil sådan set bare sige tak til ministeren for redegørelsen; jeg synes, det er et glimrende arbejde. Og jeg er med på, at der sikkert er andre, der vil gå mere i detaljer med det her arbejde. Jeg synes, det er nogle udmærkede forslag, der lægges op til.

Jeg synes også, at vi lige så godt kan indrømme, at diskussionen ikke starter her. Diskussionen starter, når vi skal finde de konkrete steder, hvor vi skal placere affaldet, og den har ingen folkelig interesse før på det tidspunkt. Det er selvfølgelig fint, at vi har forberedt arbejdet, men man kan rolig sige, at den egentlige diskussion kommer senere, og rigtig god fornøjelse med den; den bliver ret besværlig. Tak.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den radikale ordfører. Og så bliver det hr. Preben Rudiengaard fra Venstre som ordfører.

Kl. 15:59

(Ordfører)

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne takke formanden, fordi jeg fik lov til at vige sædet lidt for en kollega, der havde travlt.

Jeg vil også gerne takke ministeren for en udmærket redegørelse. Det er jo et emne, som kan optage mange meget, og som fru Dybkjær også var inde på, ligger det i øjeblikket kun på det administrative niveau. Det er jo således, at vi nu med denne redegørelse fastlægger en proces for – hvilket ministeren lægger op til i redegørelsen – hvordan det skal ske, og hvor vi skal arbejde hen imod med hensyn til de steder, hvor slutdepoterne nu skal være.

Jeg hørte også ministeren hviske lidt dernede om, at i bund og grund hører det her til i Miljøministeriets regi – og det er jeg ganske enig med ministeren i – og ikke i Sundhedsministeriets regi, for slutdepoterne skal tage noget fra Risø, og det har jo ikke meget at gøre med det arbejde, der foregår på sundhedsområdet. Der kommer lidt fra vores hospitaler osv., kontaminerede handsker og alt muligt andet, men det er jo peanuts i den her sammenhæng, og derfor hører det til et andet sted.

Så skal vi have et landsplandirektiv, og der skal være en anlægslov osv., så jeg kan kun sige, at hvis ministeren er indstillet på, at den også skal over i Miljøministeriet, er jeg fuldstændig enig med ministeren i denne redegørelse og skal